

„Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo.
Ne smijemo čekati da budemo savršeni
kako bismo odgovorili svojim velikodušnim "da",
niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha.
Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu.
Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno
poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u
današnjem času koji nam Bog daje.“

(papa Franjo)

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA
BOSNE I HERCEGOVINE

POVJERENSTVO ZA PASTORAL ZVANJA

*„Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo.
Ne smijemo čekati da budemo savršeni
kako bismo odgovorili svojim velikodušnim "da",
niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha.
Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu.
Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno
poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u
današnjem času koji nam Bog daje.“*

(papa Franjo)

Materijal za pripremu i slavlje Dana molitve za duhovna zvanja

Sarajevo, 2018.

Uvodna riječ

Baš kao što je to činio tijekom svoga zemaljskog života, Uskrsli Isus i danas prolazi putovima našega života i vidi nas zaokupljene našim poslovima, sa svim našim željama i potrebama. Upravo usred naše svakodnevice nastavlja nam upravljati svoju riječ; poziva nas da živimo svoj život s njim, jer jedino on može utažiti našu žeđ za nadom. Svećenička i redovnička zvanja rađaju se iz iskustva osobnog susreta s Kristom, iz iskrenog i povjerljivog dijaloga s njim, da bismo ušli u njegovu volju.

U ovom tjednu na poseban način započinjemo molitvu za duhovna zvanja. Zato zamolimo Oca nebeskog da pošalje u nas svoga Svetog Duha, da on vodi, krijepi i potiče našu volju kroz ovaj tjedan, ali i cijelog života, kako bi što bolje mogli odgovoriti na poziv Isusa Krista: „Molite Gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju.“

Molimo Gospodina da u nama probudi sveti nemir, koji nam neće dati da nam bude svejedno hoće li biti duhovnih zvanja u našoj Crkvi. Koji nam neće dati da budemo ravnodušni hoće li biti onih koji nas hrane njegovim Tijelom, onih koji nam daruju Njegovo oprostjenje, onih koji će nas tješiti nadom koja nam je od Njega zasjala kada budemo na času našeg prelaska u vječnost, onih koji će prema nama biti njegova ispružena ruka u ovom svijetu. Molitva je temelj iz kojeg sva zvanja započinju, rastu i napreduju. Drugim riječima, zvanja su rezultat aktivnog angažmana kršćanske zajednice u molitvi

U ovoj brošuri predložene su molitve, kateheza, klanjanje, svjedočanstvo, a cilj je povećati svijest o važnosti molitve za svećenička i redovnička zvanja.

Zahvaljujem svima koji će sudjelovati u ovom načinu promicanja i poticanja svećeničkih i redovničkih zvanja, odnosno posvećenog života!

s. Lidija Kalfić, FDC

Poruka pape Franje za 54. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv

Draga braćo i sestre,

u listopadu iduće godine održat će se 15. Opća redovita skupština Biskupske sinode koja će biti posvećena mladima, osobito odnosu između mladih, vjere i zvanja. Bit će to prilika da dublje razmišljamo o tome kako je, u središtu našega života, poziv na radost koji nam Bog upućuje i kako je to "Božji plan za muškarce i žene svakog doba" (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, Uvod).

Ta blagovijest iznova snažno odjekuje na pedeset i peti Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Nismo plod slučajnosti i ljudski život nije niz nepovezanih događaja; naprotiv, naš život i prisutnost na ovom svijetu plod su Božjeg poziva!

I u ovim našim nemirnim vremenima, otajstvo utjelovljenja podsjeća nas da nam Bog neprestano dolazi ususret. On je Bog s nama, koji kroči često prašnjavim putovima našega života. On poznaje našu tjeskobnu čežnju za ljubavlju i srećom i poziva nas na radost. U različitosti i specifičnosti svakog, osobnog i crkvenog, poziva postoji potreba slušanja, razlučivanja i življenja ove Riječi koja nas poziva odozgor i, dok nam omogućava oploditi naše talente, čini nas ujedno oruđima spasenja u svijetu i upravlja naše korake prema punini sreće.

Ta tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – bila su prisutna i na početku samog Isusova poslanja, koji je, nakon danâ molitve i borbe u pustinji posjetio svoju sinagogu u Nazaretu i ondje slušao Božju riječ, raspoznao sadržaj misije koju mu je povjerio Otac i proglasio da je došao to ostvariti "danas" (usp. Lk 4, 16-21).

Slušati

Gospodinov poziv – treba to odmah reći – nije tako jasan kao neka od onih stvari koje možemo čuti, vidjeti ili dotaknuti u našem svakodnevnom iskustvu. Bog dolazi tiho i diskretno, ne nameće se našoj slobodi. Tako se može dogoditi da ga uguše mnoge brige i podražaji koji nam ispunjavaju um i srce.

Moramo, stoga, biti ljudi duha pripravna na duboko slušanje njegove Riječi i života, posvetiti pažnju također pojedinostima našega svakodnevnog života, naučiti tumačiti događaje očima vjere i ostati otvoreni iznenađenjima Duha.

Nećemo moći otkriti poseban i osobni poziv koji nam je Bog namijenio u svojoj namisli, ako ostanemo zatvoreni u sebe same, u svoje navike i apatiju onih koji uzalud protrate svoj život u uskom krugu vlastitog "ja", gubeći priliku da sanjaju velike stvari i da postanu protagonisti one jedinstvene i originalne povijesti koju Bog želi ispisati s nama.

Isus je također bio pozvan i poslan. Zato je imao potrebu sabrati se u tišini, slušao je i čitao Božju riječ u sinagogi i, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio je njezino puno značenje, koje se odnosi na samu njegovu osobu i povijest izraelskog naroda.

Danas to slušanje postaje sve teže u društvu punom buke, preplavljenom obiljem podražaja i informacija koji nas svakodnevno obasipaju sa svih strana. Vanjska buka koja ponekad prevladava u našim gradovima i četvrtima često je praćena našom unutaršnjom rastresenošću i zbunjenošću koji nam ne dopuštaju da se zaustavimo i uživamo u ljepoti kontemplacije, da u miru razmišljamo o svemu onome što nam se događa u životu i, uzdajući se u brižni Božji plan ljubavi prema nama, izvršimo plodonosno razlučivanje.

No, kao što znamo, Božje kraljevstvo dolazi tiho i nenametljivo (usp. Lk 17, 21). Moguće nam je uočiti njegove klice tek kada, poput proroka Ilije, znamo ući u dubine svoje duše i dopustimo joj da se otvori nezamjetljivom šapatu laganog i blagog Božjeg lahora (usp. 1 Kr 19, 11-13).

Razlučivati

Kad Isus, u nazaretskoj sinagogi, čita odlomak iz proroka Izaije, on razaznaje sadržaj misije zbog koje je poslan i predstavlja je onima koji su čekali Mesiju: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje" (Lk 4, 18-19).

Jednako tako, svaki od nas može otkriti svoj vlastiti poziv jedino duhovnim razlučivanjem. To je "proces kojim osoba, u dijalogu s Gospodinom i osluškajući glas Duha, donosi temeljne odluke, počevši od opredjeljenja za pojedini životni stalež" (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, 11, 2).

Tako na poseban način otkrivamo da kršćanski poziv uvijek ima proročku dimenziju. Sveto pismo nam govori da je Bog narodu slao proroke u situacijama velike materijalne neizvjesnosti i duhovne i moralne krize, kako bi u njegovo ime uputili poruku obraćenja, nade i utjehe. Poput vjetra koji uskovitla prašinu, prorok remeti lažni spokoj savjesti onih koji su zaboravili Gospodinovu riječ, promatra događaje u svjetlu Božjeg obećanja i pomaže narodu otkriti znakove svitanja usred tamnih sjena povijesti.

I danas imamo veliku potrebu za razlučivanjem i proroštvom. Moramo se othrvati napastima ideologije i fatalizma i otkriti, u odnosu s Gospodinom, mjestâ, oruđâ i situacije kroz koje nas On poziva. Svaki bi kršćanin trebao znati razviti sposobnost "nutarnjeg čitanja" života i shvatiti gdje i na što ga Gospodin zove kako bi nastavio njegovo poslanje.

Živjeti

Konačno, Isus naviješta novost sadašnjeg časa, koja će ispuniti zanosom srca mnogih i otvrdnuti srca drugih. Došla je punina vremena i on je Mesija čiji je dolazak najavio Izaija, pomazan zato da oslobodi zatočene, vrati vid slijepima i naviješta milosrdnu ljubav Boga prema svakom stvorenju. Upravo "danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima" (Lk 4, 21), kaže Isus.

Radost evanđelja, koja nas otvara susretu s Bogom i braćom, ne trpi naše sporosti i lijenosti. Neće nam dotaknuti srce ako budemo i dalje pogledavali kroz prozor pod izgovorom da čekamo pravo vrijeme i ako upravo danas ne preuzmemo na sebe rizik donošenja odluke. Pozvani smo danas! Kršćanska misija je za sadašnji čas! Svaki od nas je pozvan – bilo na laički život u braku, bilo na svećenički život u zaređenoj službi ili pak na život posebnog posvećenja – kako bi, ovdje i sada, postao Gospodinovim svjedokom.

Ovo "danas" koje je proglasio Isus jamči nam da Bog nastavlja "silaziti" da spasi našu ljudsku obitelj i da nas učini dionicima svoga poslanja. Gospodin nastavlja pozivati ljude na život s njim i da ga slijede u odnosu posebne blizine, da služe njemu samom. Lijepo je – i velika je to milost – biti potpuno i zauvijek posvećeni Bogu i služanju braći.

Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo. Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim "da", niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha. Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu. Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u današnjem času koji nam Bog daje.

Neka nas Presveta Marija, mlada djevojka s periferije, koja je slušala, prihvatila i živjela Božju riječ koja je tijelom postala, čuva i trajno prati na našem putu.

*Iz Vatikana, 3. prosinca 2017.
Prva nedjelja došašća*

Franjo

KATEHEZA

1. OPĆI PODATCI

TEMA: SLUŠATI, RAZLUČIVATI, ŽIVJETI GOSPODINOV POZIV

CILJ: Uočiti prisutnost tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – na početku samog Isusova poslanja i u molitvi kontemplacije kušati svetopisamski tekst iznutra i ubrati plod za sebe

ODGOJNO-OBRAZOVNI ZADATCI:

- Shvatiti i doživjeti Isusov poziv i poslanje, te uočiti i razumjeti da otkrivamo vlastiti poziv duhovnim razlučivanjem
- Shvatiti i doživjeti da i nas Gospodin poziva

OBLICI RADA: frontalni i individualni rad

METODE: pjevanje, razgovor, rad s tekstom, pismeno i kreativno izražavanje

SREDSTVA: Poruka pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja (pročitati u cijelosti prije početka kateheze), CD ili internet (YouTube), papir A4 bijeli, olovke, bojice

METODIČKI SUSTAV: interpretacijsko-analitički i meditativno-kontemplacijski

2. ARTIKULACIJA METODIČKE JEDINICE

MOLITVENI POČETAK

MOTIVACIJA

NAJAVA SUSRETA

OBRADA TEME

SINTEZA

AKTUALIZACIJA

MOLITVENI ZAVRŠETAK

MOLITVENI POČETAK

Otpjevati ili odslušati (odabrati neku od izvedbi na YouTube-u) pjesmu Krist na žalu. Ostati u kratkoj tišini i vlastiti doživljaj zabilježiti riječju, rečenicom, stilhom, strofom ili predstaviti bojom, simbolom, crtežom (zabilježiti ono što je u tišini nakon slušanja pjesme najsnažnije odjeknulo). Krist i u ovom trenutku, u ovom našem današnjem okupljanju zove i tebe i mene, On treba i tebe i mene, možeš li Mu odgovoriti: Evo me! (u tišini srca u molitvi odgovoriti, po želji i poticaju i zapisati). U slobodi vlastiti doživljaj podijeliti naglas u skupini.

MOTIVACIJA

Brojni sveci odazvali su se Kristovu pozivu i milost Božja čudesno je pratila njihove živote zahvaljujući njihovim otvorenim srcima i čežnji za Božjom slavom. Sveci su naši uzori, ali i poticaji za nasljedovanje. Jedan od njih je i sv. Ignacije Lojolski, utemeljitelj isusovačkoga reda, čiji je duhovni sin i papa Franjo. U katehezi ćemo se služiti metodom ignacijanske kontemplacije pa stoga i donosimo najznačajnije iz životopisa ovoga sveca.

Ignacije Loyola bio je baskijski plemić i vojnik rođen 1491. godine. Za vrijeme bitke kod Pamplone topovska kugla ga je pogodila u nogu pa je bio prisiljen oporavljati se dulje vrijeme dok mu noga ne zacijeli i ozdravi. To ga je ranjavanje na neko vrijeme svezalo za krevet pa je imao vremena promisliti o svome životu i svojim stremljenjima. Kako u kući u kojoj se oporavljao nije bilo nikakvih drugih knjiga osim životopisa svetaca (Životi svetaca i Život

Kristov) i viteških romana čitao je tu literaturu. Znatno se iznenadio da nakon čitanja viteških romana u njemu ne ostaje nikakav dojam, štoviše ostavljaju ga praznim iako dok ih čita uživa u njima, dok su životopisi svetaca u njemu ostavljali snažan dojam i davali mu neko nutarnje svjetlo. Vremenom su ga te knjige toliko privukle tako da je, iako je mislio da je odrastao kao vjeran katolik, otkrio da mu je puno toga novo. Počeo je sanjariti o tome da će služiti Kristu kao što su to činili sveci tijekom povijesti. To je bio početak dugog putovanja do obraćenja koje će ga odvesti do Jeruzalema, zatim Pariza i na kraju Rima. Nakon oporavka, ono što je imao dao je siromasima i odlučio je sav se predati na službu Bogu. Skoro godinu dana ostao je u spilji Manreza i proživio vrijeme pokore ali i milosti, tako da je osjećao kako ga Bog odgaja "poput učenika", vodeći ga u duhovnom životu. U to vrijeme počeo je zapisivati svoja iskustva u knjižicu iz koje nastaju Duhovne vježbe. Ignacije je od mladića iskušavanog svjetskim stvarima izrastao u velikog mistika. Njegov izvanredni molitveni život odražava se u Duhovnim vježbama – temelju isusovačkog života. Ignacije je bio obasut milošću tako da je mogao pronaći Boga u svim stvarima. Htio je da isusovci budu ljudi vješti u donošenju odluka i razlučivanju – da osjete razliku između dobrog i zlog duha i njihova djelovanja u svijetu, i da budu uvijek spremni da ljube i služe Kristu i Crkvi. Njegove Duhovne vježbe dar su Duha Svetoga Crkvi. Cilj Duhovnih vježbi jest da se čovjek očisti od grijeha i neurednih sklonosti kako bi zatim u potpunoj slobodi mogao tražiti i prihvatiti volju Božju. Snaga djelovanja na temelju Ignacijeve karizme velika je i rasprostranjena. Papa Pavao III. odobrio je Duhovne vježbe riječima: Hvalimo i potvrđujemo te u Gospodinu veoma bodrimo sve Kristove vjernike obaju spolova, gdje god oni bili, da se tim pobožnim spisima i vježbama služe i neka dopuste da njima budu poučeni (Dokument Pastoralis officii). Knjižica je duhovnih vježbi odgojna knjiga za sva vremena te je, kako to netko reče, učinila više svetaca nego što sadrži slova (Pius Parsch). (Izvor: isusovci, Hrvatska pokrajina Družbe Isusove i Bitno.net)

Uočimo! Sv. Ignacije je za vrijeme oporavka čitao određene knjige. Koji tekstovi su doticali dušu sv. Ignacija i nisu ga ostavljali ravnodušnim? Ima li netko slično iskustvo (npr. s čitanjem Svetog pisma)? Ukoliko netko ima iskustvo, podijeliti i posvjedočiti drugima.

NAJAVA SUSRETA

Za najavu citirati navod iz Poruke pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja.

U Poruci pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja, stoji: U različitosti i specifičnosti svakog, osobnog i crkvenog, poziva postoji potreba slušanja, razlučivanja i življenja ove Riječi koja nas poziva odozgor i,

dok nam omogućava oploditi naše talente, čini nas ujedno oruđima spasenja u svijetu i upravlja naše korake prema punini sreće. Ta tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – bila su prisutna i na početku samog Isusova poslanja, koji je, nakon danâ molitve i borbe u pustinji, posjetio svoju sinagogu u Nazaretu i ondje slušao Božju riječ, raspoznao sadržaj misije koju mu je povjerio Otac i proglasio da je došao to ostvariti "danas" (usp. Lk 4, 16-21).

OBRADA TEME: SLUŠATI, RAZLUČIVATI, ŽIVJETI GOSPODINOV POZIV

Sudionicima reći da pročitaju biblijski tekst u kojemu je opisan događaj iz Isusova života koji je uslijedio nakon danâ molitve i kušnje u pustinji:

I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje. Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima." (Lk 4, 16-21)

Dati uputu sudionicima da tekst pročitaju u sebi 2-3 puta i potom ostanu u tišini 15-ak minuta (po potrebi produžiti vrijeme). U pozadini se može pustiti tiha instrumentalna glazba. Sudionicima reći da se udobno namjeste i pokušaju u mašti predočiti događaj. Pokušat ćemo ući u način molitve koji se zove ignacijanska kontemplacija koja podrazumijeva ulazak u prizor. Nastojat ćemo se uživjeti, ući u događaj i biti prisutni u njemu, sudjelovati u njemu, biti tamo. Ovdje više nije toliko riječ o razmišljanju, nego o unutarnjoj spoznaji srca. U mašti smo u događaju, sudjelujemo, uživljavamo se i nastojimo ga doživjeti iznutra. Promatramo Isusa kako čita, slušajmo ga što govori, dopustimo da Božja riječ dotakne naše srce. Probajte u mašti uhvatiti prizor iznutra.

Nakon molitve doživljaj zapisati.

Slijedi objava doživljaja i razgovor. U molitvi kontemplacije svetopisamskoga teksta događaju se čudesne stvari. Božja riječ dotiče našu dušu, pokreće je, a molitva postaje odraz našeg duševnoga stanja i otkriva nam tajnu o nama samima i tajnu o Bogu. Molitva kontemplacije nam omogućuje da iznutra upoznajemo Krista i da ga slijedimo.

Iz Poruke pape Franje za 55. svjetski dan molitve za duhovna zvanja: Isus je također bio pozvan i poslan. Zato je

imao potrebu sabrati se u tišini, slušao je i čitao Božju riječ u sinagogi i, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio je njezino puno značenje, koje se odnosi na samu njegovu osobu i povijest izraelskog naroda.

Voditi razgovor do zaključka da Bog poziva svakog od nas, tiho i nenametljivo, i svatko treba ući u dubinu vlastite duše, pogledati u svoje srce i u njemu otkriti sjeme zvanja.

I, kao što papa Franjo u Poruci dalje navodi: Jednako tako, svaki od nas može otkriti svoj vlastiti poziv jedino duhovnim razlučivanjem. To je "proces kojim osoba, u dijalogu s Gospodinom i oslušujući glas Duha, donosi temeljne odluke, počevši od opredjeljenja za pojedini životni stalež" (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, II, 2). (...) Svaki bi kršćanin trebao znati razviti sposobnost "nutarnjeg čitanja" života i shvatiti gdje i na što ga Gospodin zove kako bi nastavio njegovo poslanje.

Idemo još jednom pročitati evanđeoski tekst Lk 4, 16-21 tako što ćemo ovaj put saslušati Isusa, našega Gospodina, i pokušati razgovarati s Njim (ostati u tišini 15-ak minuta). Pitat ćemo ga gdje i na što nas zove i poslušati što nam kaže. Krist Kralj zove svakoga od nas da Ga nasljedujemo i šalje nas da navješćujemo Njegovu radosnu vijest da se približilo Njegovo kraljevstvo – Kraljevstvo mira, ljubavi i pravde u kojemu slijepi gledaju, hromi hodaju, oslobađaju se sužnjevi od neprijatelja Božjega koji ih je zarobljavao. Ukoliko osjećamo da to još ne možemo činiti, pitajmo Isusa što nas sprječava da navješćamo Kraljevstvo Božje? Predajmo sve te zapreke Isusu.

Nakon molitve (a može i tijekom molitve) razgovor s Isusom zapisati.

Odslušati (odabrati neku od izvedbi na YouTube-u, preporučujem izvedbu Fidesa) pjesmu Pusti mreže te.

Slijedi objava doživljaja i razgovor.

SINTEZA

Uočiti da je Isus Krist slušao i čitao Božju riječ te, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio puno značenje Božje riječi i osobnoga poziva.

Uočiti da u molitvi kontemplacije Božja riječ dotiče i naša srca te da svatko od nas može u dijalogu s Gospodinom oslušivati poticaje Duha i donijeti temeljne odluke duhovnim razlučivanjem (iz Poruke pape Franje).

AKTUALIZACIJA

Upravo "danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima" (Lk 4, 21), kaže Isus. (...) Pozvani smo danas!
(Poruka pape Franje)

Uočimo taj danas! On važi i za tebe i za mene. Danas Isus poziva i tebe i mene. Hoćeš li Mu (hoću li Mu) odgovoriti?
Ostati u tišini i dati Isusu odgovor.

Gospodin poziva da ga slijedimo. Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim "da", niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha. Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu. Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u današnjem času koji nam Bog daje. (Poruka pape Franje)

MOLITVENI ZAVRŠETAK

Predajmo Gospodinu naše srce i našu odluku za Njega i po zagovoru Blažene Djevice Marije, sv. Ignacija i slugu Božjega Josipa Stadlera, koji je obavljao ignacijanske duhovne vježbe, recimo i mi DA Gospodinu.

Otpjevati ili odslušati (odabrati neku od izvedbi na YouTube-u) pjesmu Odlučio sam slijediti Krista

s. Danica Bilić

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Svet, svet, svet... Izlaganje Presvetog

Kratka šutnja

Pjesma: Oče mi ti se klanjamo...

Molitva

Gospodine Isuse, ovdje smo u Tvojim prisutnosti zahvalni što možemo i smijemo biti s Tobom. Klanjamo Ti se Bože sveti. Iz dubine duše se klanjamo Tebi. Klanjamo ti se Trojedinu Bože; Bože Oče, Bože Sine i Bože Duše Sveti. Gospodine Isuse, klanjam Ti se i molim Te da me osnažiš da Ti se mogu otvoriti. Molim Te za pomoć da se susretnem s Tobom.

Kratka šutnja

Nasljedovati Isusa ne znači ropski oponašati njegov život, nego učiniti svojim njegov životni izbor na izvoru svojih vlastitih snaga, na onom mjestu gdje ti jesi.

To znači živjeti one vrednote za koje je Isus živio i umro.

To znači ići putem kojim je On išao i shvaćati sve stvari kao što je On shvaćao.

Ako postoji nešto u čemu odsijeva takav život i put, u čemu se najjače objavljuje Bog, to je zacijelo stvarnost ljubavi.

Ti si netko samo ukoliko ljubiš; i samo ono ostaje što je u tvom životu postalo ljubav.

A što je ljubav, možeš naučiti od Isusa.

On je onaj koji je najviše ljubio. On će te poučiti kako će drugi postati tvoje središte.

Jer nitko nema veće ljubavi od onoga koji polaže život svoj za svoje prijatelje.

Ti si pozvan na nasljedovanje Isusa. Pozvan si kao i On nositi tuđi teret, donositi drugima radost, umirati kako bi drugi živjeli....

Imaj Krista pred očima. Ne oklijevaj krenuti onamo kamo te on vodi...

Pjesma: Kriste, budi naša radost...

Kratka šutnja

Evandeoski ulomak: Iv 10,11-18

U ono vrijeme reče Isus: „Ja sam pastir *dobri*. Pastir *dobri* život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir *dobri* i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir.

Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.“

Šutnja

Razmatranje

Isus je *dobri* pastir. Isus kao *dobri* pastir ide ispred svoga stada. Njegovi razaznaju njegov glas i slijede ga. Isus prvi prolazi kroz sve neprilike puta. On se izlaže pogibelji i svojim bićem štiti svoje. Polaže svoj život da bi ga njegovi imali u izobilju. Čini sve da nađe zalutalu ovcu. Pastir je sav u službi ovaca. On služi, život svoj izlaže, život svoj daje. To nije pastir koji tjera svoje stado, nego ga vodi. Za njim idu samo oni koji to žele iz slobode svoga srca. Oni prepoznaju njegov glas i otkrivaju da je vrijedno ići upravo za njim.

Poruka današnjeg evanđelja glasi: ima netko tko je uvijek za tebe, netko s kim možeš uvijek računati, netko tko te toliko ljubi da je spreman i život svoj dati za tebe. I ne samo spreman, nego ga i daje. Dao ga je jednom zauvijek na križu na Kalvariji, a daje ga neprestano u sakramentalnoj tajni svete mise. Isus je *dobri* pastir koji daje svoj život za sve koji su gladni života i koji žele prihvatiti dar njegove ljubavi. Primjer Isusa, *dobrog* pastira, izazov je svima nama.

Pjesma: Gospodin je pastir moj...

Kratka šutnja

Isuse, Ti si moj Pastir!

Vodi me na prostrane pašnjake!

Tvoj sam i Tvoj glas želim slušati.

Tvoj mi glas ulijeva mir u srce!

Tvoj mi glas osigurava bistrinu pogleda!

Tvoj mi glas pruža radost hoda s Tobom.

Tvoj mi glas daruje sigurnost života!

Isuse, Pastiru dobri!

Poznaješ me jako dobro i znaš što mi je potrebno!

Uvijek želim slušati Tvoj glas, pa i onda,

kada će mi glasovi drugih najamnika zvučati privlačnijima,

zanimljivijima i snažnijima!

Pomozi mi, da se nikad ne oglušim na Tvoj glas

koji je moj život!

Pjesma: Krist na žalu...

Kratka šutnja

„Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo.

Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim „da“, niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha.

Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu.

Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u današnjem času koji nam daje Bog.

Neka nas Presveta Marija, mlada djevojka s periferije, koja je slušala, prihvatila i živjela Božju riječ koja je tijelom postala, čuva i trajno prati na našem putu.“

Papa Franjo

Pjesma: *Divnoj dakle...*

**Blagoslov s Presvetim
Pohvale Božjem imenu**

Pjesma: *Ne ostavi nas*

s. Marija Mihaljević, ŠSF

HOMILIJA

Draga braćo i sestre, danas slavimo nedjelju Dobrog pastira. Dan je to kada cijela Crkva moli za svećenička i redovnička zvanja koja će svoj život potpuno posvetiti Kristu i Njega izbližega slijediti.

Isus nam se danas predstavlja kao dobri Pastir. Kao onaj koji se za svoje stado brine, koji ga čuva i prati. Kao kršćani, možda ponekad, zaboravljamo na tu stvarnost. A kada zaboravimo da je Gospodin Pastir onda olako padamo u tjeskobu, strah i zabrinutost jer mislimo da ostvarenje naših životnih projekata, planova i snova ovise isključivo o nama. Don Boscova majka Margarita je često znala reći svome sinu: Bog te gleda. Time ga nije htjela prestrašiti, već posvijestiti mu da je i njegov život u Božjim rukama i da se ne boji svoj život Bogu prepuštati. Ne bojmo se, dakle, prepuštati svoj život u Božje ruke, tražiti Njegovu volju u našem životu i slijediti njegov Glas. Bog nas poznaje i za svakoga od nas ima jedan plan. Na nama je da taj plan znademo prepoznavati, osluškiivati i prihvaćati.

Kada Bog poziva On ne gleda u prvom redu na naše sposobnosti ili nesposobnosti, na naše kvalitete ili mane, na naš ugled ili karijeru, već gleda otvorenost našeg srca. Isus poziva Petra koji je bio običan ribar i koji će ga kasnije tri puta zatajiti, poziva Jakova i Ivana koji su razmišljali o nekoj karijeri i prvim mjestima, poziva Mateja koji je bio „lihvar“, poziva Pavla koji je bio progonitelj kršćana... I ako bi promatrali životopise svetaca vidjeli bi kako nitko od njih nije bio savršen u trenutku kada su se susreli s Gospodinom. Gospodinu ne trebaju naše isprike i samoopravdanja da nismo dostojni, da imamo tisuću mana, da nemamo te i te sposobnosti itd. Bog ne poziva sposobne, već osposobljava pozvane. Gospodin gleda u srce i kada On poziva traži od nas povjerenje i vjeru. Vjeru koja ima odvažnosti odgovoriti DA Njemu koji nam dolazi u susret.

Gospodin poziva svoje učenike susrećući ih u njihovoj svakodnevnicu. Poziva prve apostole dok su krpali mreže, poziva Mateja dok je bio među ostalim carinicima, poziva Pavla na putu u Damask... Gospodin i danas, preko svoga Svetoga Duha, govori svakome od nas preko svoje Riječi, preko naše savjesti, preko naših bližnjih, preko događaja u našim životima i životima naših bližnjih. No, ti poticaji i nadhnuća ponekad nam mogu biti neprimjetni i nejasni. Stoga, je važno da od Gospodina tražimo dar i umijeće razlučivanja kako bi mogli prepoznavati, ispravno tumačiti i slijediti govor Duha. Gospodin nam i danas dolazi u susret u našoj svakodnevnicu. Znademo li prepoznati njegov Glas i njegove poticaje? Dali istinski tražimo njegovu volju u našem životu?

Kada je Gospodin susreo i pozvo učenike dok su krpali mreže, oni odmah ostaviše sve i pođoše za njim. Idealan trenutak za odgovoriti Gospodinu je onaj kada On poziva. Ponekad, možemo pasti u napast da olako odgađamo naše dobre odluke i odgovor na Gospodinove poticaje. Ili mislimo da nam treba čitav život kako bi prepoznali Božji govor te nemamo hrabrosti učiniti nikakav korak. Gospodin nas potiče da se ne bojimo nego da već danas odvažno kažemo naš DA Gospodinu u čijim je rukama naš život.

Neka ova nedjelja dobrog Pastira, svima bude poticaj da još hrabrije slijedimo Gospodina, da znademo prepoznavati Njegov govor te da, poput Marije, i mi kažemo svoj DA i svoj život stavimo u Njegove ruke. Amen.

Don Branko Bendra, SDB

Molitva vjernika

Isusu, dobrom Pastiru, koji je položio život za nas, usrdno uputimo svoje molbe.

1. *Gospodine, prikazujemo ti svetu Crkvu nastalu pod sjenom križa i proširenu snagom tvoga Duha. Papu našega Franju, sve biskupe i svećenike hrani i jačaj svojim Tijelom i Krvlju da po njima živi nada u uskrsnuće, molimo te!*
2. *Gospodine, daj da sve Bogu posvećene osobe budu svjesne svoga kršćanskoga poslanja u svijetu i svojom riječju i životom budu svjedoci novoga neba i nove zemlje, molimo te.*
3. *Gospodine, trebamo ljude koji će nam govoriti o Tebi, koji će ići svijetom i propovijedati Evanđelje. Osnaži mlade da se odazovu Tvome pozivu i budu zauzeti radnici u širenju Kraljevstva nebeskoga, molimo te.*
4. *Gospodine, sve misionare i misionarke diljem svijeta ispuni hrabrošću prihvaćanja svakodnevnog križa siromaštva i okrijepi ih za radost služenja najpotrebnijima, molimo te.*
5. *Gospodine, blagoslovi molitve i žrtve svih klauzurnih redovnika i redovnica, da po svom potpunom predanju budu svjetlo svijeta i sol zemlje, molimo te.*
6. *Gospodine, budi milosrdan pokojnima koji usnuše u nadi u uskrsnuće i privedi ih vječnom gledanju svoga lica, molimo te.*

Vječni Pastiru, primi dobrostivo naše molitve i sačuvaj u svojoj ljubavi sve one za koje si prolio svoju krv.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

s. Izabela Đaković, MVZ

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Dobri Pastiru, koji si darovao svoj život da bi svi imali život, podaj i nama vjerničkoj zajednici prosutoj po cijelom svijetu, puninu toga života i daj da postanemo sposobni svjedočiti ga i drugima naviještati.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života svim osobama koje su Tebi posvećene, posvećene službi Crkve, nek budu radosne u svom darivanju, neumorne u svom služenju, velikodušne u svojoj žrtvi; i njihov primjer neka otvara druga srca da poslušaju i slijede Tvoj poziv.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života kršćanskim obiteljima, da budu žarke u vjeri i u crkvenom služenju, te da pospješuju tako nastanak i razvoj novih posvećenih zvanja.

Gospodine Isuse, podaj puninu svog života svim ljudima, naročito mladićima i djevojkama koje pozivaš u svoju službu; prosvijetli ih kod izbora; podrži ih u vjernosti; učini da budu hrabri i spremni darovati svoj život po Tvom primjeru, da bi drugi imali život.

Gospodine Isuse, pomози onima koje pozivaš da te slijede u ovom našem vremenu: daj da, motreći tvoje lice, radosno odgovore na divno poslanje što im ga povjeravaš za dobro svoga Naroda i svih ljudi. Ti koji si Bog i živiš i kraljuješ s Ocem i Duhom Svetim u vijeke vjekova. Amen.

s. Slavica Barbarić

Svjedočanstvo postulantice Ivke Martinović

Zovem se Ivka Martinović, rođena sam 2. listopada 1998. godine u Mostaru, a krštena u svojoj rodnoj župi sv. Josipa Radnika na Domanovićima. Tek sam na samom početku formacije tj. u samostanu časnih sestara Služavki Maloga Isusa, već četiri godine. Trenutno završavam četvrti razred srednje škole u Katoličkom školskom centru u Sarajevu. Radosna sam zbog ulaska u redovnička postulatura, jer to je vrijeme u kojem kandidatice upoznaju i produbljuju znanja o svetim istinama vjere i usvajaju redovnički duh i način života, te se tako pripremaju za novicijat.

Još dok sam pohađala sedmi razred osnovne škole počela sam malo više razmišljati o tome da Bogu u potpunosti predam i posvetim svoj život. Prva poveznica sa Crkvom su bili moji roditelji, koji su me još kao malu redovito vodili na svete mise. Naravno, bila sam učlanjena u crkveni zbor i redovito čitala pod svetom misom. ...i sve su to sitni detalji koji su uvelike utjecali na donošenju moje odluke. I kako to već biva, u osmom razredu dublje se počinjemo upoznavati sa sakramentom svete Potvrde. Bila sam redovita na sate vjeronauka koji su se održavali u župnoj Crkvi i nerado bi ih propuštala. Nekako, baš u tom vremenu po prvi put u našoj župi je uvedeno Euharistijsko klanjanje. Radosna srca sam išla na klanjanje svakoga četvrtka i što sam više išla to mi je u srcu sve više rasla čežnja za Bogom.

Na početku sam mislila da ja uopće ne osjećam taj poziv i da se varam. Tako je došao, ne znam ni ja koji četvrtak po redu, kada se treba održati Klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Upravo taj dan sam razmišljala da ne odem na Klanjanje, jer sam imala drugih obaveza. Ali Božja volja je bila drugačija, Bog je imao drugi plan za mene. Taj dan dok sam sam svojim prijateljima šetala po školskom dvorištu srela sam svog župnika koji me je pitao da li ću doći večeras na Klanjanje, a ja sam odgovorila: „Naravno da hoću, iako nisam mislila otići.“ A na to mi je župnik odgovorio: „U redu kada stigneš u Crkvu javi mi se.“ U tom trenutku nisam znala što bi učinila, jer mi se taj dan tako nije dalo nigdje ići, ali kada sam već župniku rekla da ću doći, ipak sam otišla. Kada sam stigla u Crkvu javila sam se župniku koji mi je dao da predvodim Euharistijsko klanjanje. Dok sam čitala meditativne tekstove obuzeo me tako snažan osjećaj radosti i ispunjenosti. Potpuno sam se isključila iz svijeta i sve predala Isusu. Upravo taj osjećaj koji sam osjetila toga dana prati me i dan danas, to nije samo onaj standarni osjećaj radosti koji kada se nešto loše dogodi nestane, to je osjećaj radosti koji traje bez obzira na sve.

To je bio ključni trenutak, trenutak kada sam konačno rekla Isusu jedno veliko DA, jer ja Njega trebam, a i On mene treba kako bi mogla radosno navješćati Njega i Njegovo spasenje.

U ovom trenutku kada predvladavaju beznađe i nesigurnost poručila bi svima, da svoju nadu stave u Boga i da se nikada ne boje vjerovati Bogu i živjeti s Bogom, a također bi poručila svim mladima da se ne boje odazvati Božjem pozivu, na posvećeni život, jer iz vlastitog iskustva mogu sa sigurnošću reći da je život sa Kristom najljepši i najispunjeniji život na cijelome svijetu. Također sam uvjeren da sve ima svoju svrhu, jer kad se sjetim, davno je to bilo, kad odlučih poći i u „Egipat“ doći. Zapeutih se u nepoznato, puna vjere i nade, bez trnja i boli. Ostavih majku, oca i zavičaj svoj i uputih se Putu svom. Puna radosti i ispunjenosti stupih u kuću Božju i uđoh kao stranac. Sve je izgledalo jako lijepo, kao tunel koji vodi u slijepo. Prvi dan je bio kao od Boga dar. Drugi dan se javila bol, a treći snažan mrak. Tada htjedoh poći u zavičaj svoj, ali On mi glasno viknu: „Ja sam tvoj put, tvoja istina i život tvoj.“ Odmah se ohrabrih i pogled zaustavih na Njegovu pogledu. Oči su mu bile veličanstveno sjajne poput sunca, a lice vedro poput neba. Ponovno progovori i reče: „Kroči hrabro naprijed i ne boj se. Uz tebe sam. Sve ima svoju svrhu. Kad ti je teško sjeti se mene i moje žrtve za tebe. Umro sam za te i okrunjen bio trnovom krunom. Vjeruj mi, isplati se.“ Tada rekoh: „Da Gospodine, vjerujem.“ Od tog trenutka prošlo je mnogo godina, sati, minuta i sekundi. Kada me ponovno posjeti mrak, naoružana mu stanem u kraj. Sjetim se da Isus na nebu ima čitavu vojsku koja ljubi, ne pakao i rat, već Raj i Sjaj. Znao je da Otac nikad ne griješi i nije htio svega da se riješi. Hrabro je poslao svoga Sina koji je uzljubio svoj križ i otišao u vis. Tada spoznah da i ja trebam uzljubiti svoj križ. Spoznah kako je najodlučnija ljubav Kristova na križu. Trebalo je proći mnogo godina da bi se isklesalo srce moje.

I sada, nakon svega toga odlučih postati malena, neznatna sestra, i dalje se boreći sa teškim pitanjima, vjerujući kako sve ima svoju svrhu. Ali ne više sama, nego s Kristom, koji već od jaslca trpi, ali radosno raste u mudrosti, dobi i milosti, sve do vječnosti, kamo nam je svima pripravo mjesto u nebu.

Ivka Martinović, postulantica
Sestara Služavki Maloga Isusa

STABLO ZVANJA

Gdje postoji stablo svećenika? Na kojoj njivi naći stablo sa redovnicima?

U kojoj šumi pronaći ta rijetka stabla koja rode svećenicima, redovnicima i redovnicama?

Jeste li ikad vidjeli takvo stablo, ikada na nj naišli?

Svakog dana mole mene biskupa neka učinim da bo stablo izraste?

Ali gdje je zemljište, rupa, voda, gnojivo?

Svake mi godine kažu neka se popnem na to stablo da na njemu uberem svećenike i sestre,

tjeraju me neka ga potresem da s njega padnu apostoli.

I otišao sam prolazio putevima i idem od jedne kršćanske zajednice do druge i

posjećujem obitelji jednu za drugom: Nemate li možda vi moje stablo,

stablo koje manjka u mojem voćnjaku?

Niste li možda vi samo to rijetlo stablo koje bi trebalo zasaditi na mojoj njivi?

Obitelji, budite dobra zemlja.

Kršćanske zajednice, budite rasadnici, Odgojitelji, donosite dobru vodu,

Žene i muševci, djeca i mladi, roditelji i odgojitelji, svi zajedno tražimo stablo zvanja moleći,

radeći nešto, bezuvjetno se pouzdavajući u Boga.

Sjeme - Božji poziv - bit će posijano i iz njega će izrasti stablo zvanja u sjeni

velikog Križa na slavnom suncu Uskrsnuća.

(Mgr. A. T. Sanon)